

MRF 2023.83

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 9. marts 2023, j.nr. 21/05343

Ikke medhold i klage over Miljøstyrelsens afgørelse om, at havbrugs tidsbegrænsede placeringstilladelse var udløbet, da havbruget ikke havde en berettiget forventning om at kunne fortsætte driften efter tilladelsens udløb.

Årø Havbrug er beliggende ca. 100 m syd for Natura 2000-området Lillebælt og blev etableret i 2006 ved en sammenlægning af fem tidligere havbrug. Etableringen af havbruget skete på grundlag af en havbrugstilladelse meddelt af Sønderjyllands Amt i december 2006 og en 10-årig placeringstilladelse meddelt af det daværende Fiskeridirektorat i maj 2007 efter den dagældende havbrugsbekendtgørelse, der udløb den 15. maj 2017. I forbindelse med at alle eksisterende havbrug senest den 15. marts 2014 skulle indgive ansøgning om miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33 blev der afholdt et møde mellem havbruget og Miljøstyrelsen i februar 2014, hvor det bl.a. blev aftalt, at Miljøstyrelsen ville anmode Fødevareministeriet og Miljøministeriet om, at sagsbehandlingen af havbrugets miljøgodkendelse og den fremtidige placeringstilladelse ville blive synkroniseret tidsmæssigt. Herpå indgav havbruget i marts 2014 endelig ansøgning om miljøgodkendelse. Efter en påsejling af havbruget i oktober 2016 tog havbruget kontakt til Miljøstyrelsen med henblik på at finde en ændret placering af havbruget længere mod syd. Havbruget oplyste, at det ønskede at bibeholde tilladelsen til det eksisterende havbrug samtidig med ibrugtagning af en miljøgodkendelse på en ny placering, uden at de to tilladelser dog skulle udnyttes samtidig, idet havbruget dermed kunne sikre sig mulighed for at vende tilbage til den eksisterende havbrugstilladelse, såfremt den nye miljøgodkendelse bortfaldt som følge af en klage til Natur- og Miljøklagenævnet. I juni 2017 indgav havbruget ansøgning om miljøgodkendelse og placeringstilladelse til den nye placering og bad samtidig Miljøstyrelsen bekræfte, at havbrugets produktion med den hidtidige placering kunne fortsætte uændret, indtil den nye miljøgodkendelse var endelig. I september 2017 anmodede havbruget imidlertid Miljøstyrelsen om at stille ansøgningen om miljøgodkendelse til relokalisering af havbruget i bero og indgav herefter i februar 2018 fornyet ansøgning til Miljøstyrelsen om placeringstilladelse til at bibeholde havbruget med den eksisterende placering. Den 17. november 2020 traf Miljøstyrelsen afgørelse om, at placeringstilladelsen af

15. maj 2007 var udløbet, og at driften af havbruget på lokaliteten derfor var ulovlig efter fiskeriloven og havbrugsbekendtgørelsen. Af afgørelsen fremgik videre, at Miljøstyrelsen ville påbegynde behandlingen af ansøgningen fra februar 2018 om ny placeringstilladelse med henblik på at gennemføre en retlig lovliggørelse af havbruget, og at styrelsen vurderede, at driften af havbruget kunne fortsætte som hidtil, indtil styrelsen havde truffet afgørelse om en ny placeringstilladelse, under forudsætning af at standardvilkårene i havbrugsbekendtgørelsens § 4, stk. 2 og 3, blev overholdt. Miljøstyrelsens afgørelse fra november 2020 blev påklaget af havbruget, der navnlig anførte, at den hidtidige placeringstilladelse af 15. maj 2007 fortsat var gældende som følge af myndighedernes stiltiende og kontinuerlige accept af den fortsatte drift af havbruget på den pågældende lokalitet. Havbruget henviste bl.a. til, at Miljøstyrelsen i 2014 havde anmodet Fødevareministeriet og Miljøministeriet om, at havbrugets miljøgodkendelse og placeringstilladelse skulle meddeles på samme tid, og herved havde givet havbruget en berettiget forventning om, at placeringstilladelsen fortsat var gyldig, og at tilladelsen var forlænget. Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærkede, at efter fiskerilovens § 110 a kan afgørelser i henhold til loven påklages til nævnet. Efter fiskerilovens § 66, stk. 1, må opdræt af fisk kun finde sted efter en placeringstilladelse fra Miljøstyrelsen, som efter § 117 tillige fører tilsyn med lovens overholdelse. Nævnet bemærkede, at det påhviler indehaveren af en virksomhed at have de tilladelser mv., som er nødvendige for, at virksomheden kan drives på lovligt grundlag. Nævnet fandt, at placeringstilladelsen af 15. maj 2007 var udløbet, idet det fremgik af tilladelsen, at den var gyldig i 10 år fra meddelelsen og således udløb den 15. maj 2017. Nævnet fandt videre, at der ikke i øvrigt forelå omstændigheder, som havde givet havbruget en berettiget forventning om at kunne fortsætte driften efter placeringstilladelsens udløb. Det var således nævnets vurdering, at sagsforløbet ikke havde givet havbruget et retskrav på lovligt at kunne udnytte placeringstilladelsen efter den 15. maj 2017, heller ikke ef-

ter Miljøstyrelsens tilkendegivelse om, at styrelsen ikke som tilsynsmyndighed agtede at foretage sig yderligere i forhold til den fortsatte drift, indtil behandlingen af ansøgningen om en ny placeringstilladelse var afsluttet. Den omstændighed, at Miljøstyrelsen i 2014 havde anmodet om, at tilladelserne fra Fødevarerministeriet og Miljøministeriet skulle synkroniseres tidsmæssigt, kunne

ikke føre til et andet resultat, bl.a. henset til at styrelsen på daværende tidspunkt ikke var den kompetente myndighed for placeringstilladelser. På den baggrund gav Miljø- og Fødevarerklagenævnet enstemmigt ikke medhold i klagen over Miljøstyrelsen afgørelse om, at placeringstilladelsen fra maj 2007 var udløbet.

Kommentar: Det må undre, at Miljø- og Fødevarerklagenævnet ikke tog stilling til, om Miljøstyrelsens ”afgørelse” fra november 2020 om, at den tidligere placeringstilladelse var udløbet, udgjorde en forvaltningsafgørelse omfattet af klageadgangen i fiskerilovens § 110 a. Da placeringstilladelsen angav at være tidsbegrænset til 10 år, beroede dens udløb selvsagt ikke på Miljøstyrelsens afgørelse, som derfor blot var en konstatering af, at placeringstilladelsen nu var udløbet. Der kan derimod anføres gode argumenter for, at Miljøstyrelsens beslutning om ikke at foretage sig yderligere i forhold til den fortsatte drift af havbruget efter placeringstilladelsens udløb, er en forvaltningsafgørelse, som kan påklages til nævnet, jf. uddybende Thomas Haugsted: Når forvaltningen tolererer lovovertrædelser, i Mads Bryde Andersen m.fl. (red.): Festskrift til Peter Pagh, 2023, s. 279 ff., særligt s. 310, men se anderledes bl.a. **MRF 2022.123 Pkn** og **MRF 2022.135 Pkn**. I ovenstående sag var denne beslutning om at tolerere det ulovlige forhold imidlertid ikke påklaget til nævnet. For så vidt angår spørgsmålet om berettigede forventninger må det tiltrædes, at Miljøstyrelsens tolerance af det ulovlige forhold ikke gav havbruget et retskrav på lovligt at kunne udnytte den udløbne placeringstilladelse. I det hele taget må man dog spørge, hvilken forskel det havde gjort i den konkrete sag, såfremt myndighedernes adfærd faktisk havde bibragt havbruget en berettiget forventning om at kunne fortsætte driften efter placeringstilladelsens udløb. At en virksomhed på ubestemt tid skulle kunne fortsætte en godkendelsespligtig aktivitet uden de fornødne tilladelser, men på grundlag af en berettiget forventning, er uantageligt. Derimod kunne virksomheden have krav på at blive drevet videre i en rimelig periode, indtil de fornødne godkendelser var indhentet, men dette var jo reelt også konsekvensen af, at Miljøstyrelsen tilkendegav ikke at ville foretage sig yderligere, indtil behandlingen af ansøgningen om en ny placeringstilladelse var afsluttet. Under alle omstændigheder understreger afgørelsen, at myndighedernes håndhævelse af miljølovgivningen bør være konsekvent og ske på et sagligt og oplyst grundlag.

Ikke medhold i klage i sag om udløb af placeringstilladelse til [virksomhedsnavn1]

21/05343

Miljø- og Fødevarerklagenævnet har truffet afgørelse efter fiskerilovens § 66, stk. 1, jf. § 117, stk. 1, jf. § 110 a, stk. 1.[1]

Miljø- og Fødevarerklagenævnet giver ikke medhold i klage over Miljøstyrelsens afgørelse af 17. november 2020 om udløb af placeringstilladelse til [virksomhedsnavn1].

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet[2] og gebyrbekendtgørelsens § 2, stk. 6.[3] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen kan anlægges ved domstolene.

Afgørelsen er truffet af nævnet, jf. § 1 i lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet, der i henhold til fiskerilovens § 110 a, stk. 1, har behandlet sagen i nævnets afdeling for marine forhold, jf. § 3, stk. 1, nr. 5, i lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevarerklagenævnet

Afgørelsen er den 15. december 2020 påklaget til Miljø- og Fødevarerklagenævnet af havbrugets ejer, [virksomhedsnavn2], der er repræsenteret ved advokat.

Klager har anført, at Miljøstyrelsens afgørelse skal ophæves som ugyldig, da den hidtidige placeringstilladelse fra 15. maj 2007 fortsat er gældende som følge af myndighedernes stiltiende og kontinuerlige accept af den fortsatte drift af havbruget på den pågældende lokalitet. Det er således klagers opfattelse, at Miljøstyrelsen i kraft af sine handlinger har givet klager en berettiget forventning om, at placeringstilladelsen fortsat er gyldig, selvom den er udløbet. Klager har særligt henvist til, at styrelsen har bedt klager om at vente med at indgive en ny ansøgning om placeringstilladelse, da myndighederne ønskede at meddele placeringstilladelse og miljøgodkendelse af havbruget på samme tid. Det er herefter klagers opfattelse, at placeringstilladelsen ikke kan anses for udløbet, men derimod er blevet forlænget.

Dertil kommer, at der efter klagers opfattelse er tvivl om rækkevidden af kravet om habitatvurdering af placeringstilladelser, og at der derfor korrekt ikke er foretaget en sådan habitatvurdering i forbindelse med placeringstilladelsen.

Endelig har klager anført synspunkter om, at sagsforløbet er fejlagtigt gengivet i afgørelsen, samt om Miljøstyrelsens generelle tilgang til sagsbehandlingen af havbrugets placeringstilladelse.

Klager har den 15. marts 2022 anmodet om, at klagen tillægges opsættende virkning, da Miljøstyrelsen, uagtet den verserende klagesag, og uagtet den igangværende principielle domstolsproces om havbrugenes miljøgodkendelser, herunder den præjudicielle forelæggelse for EU-Domstolen, har fortsat sine undersøgelser og udarbejdelse af en konsekvensvurdering for havbruget i sagen om placeringstilladelse.

2. Sagens oplysninger

2.1 Den påklagede afgørelse

Miljøstyrelsen har den 17. november 2020 truffet afgørelse om, at placeringstilladelsen af 15. maj 2007 til [virksomhedsnavn1] er udløbet.

Det er anført, at afgørelsen er truffet som led i styrelsens tilsyn med havbrug i henhold til fiskerilovens § 66 og havbrugsbekendtgørelsens § 1, stk. 1.

Det fremgår af afgørelsen, at Miljøstyrelsen anser driften af havbruget på lokaliteten som ulovlig efter fiskeriloven, hvorfor forholdet skal lovliggøres. Styrelsen har herudover anført, at den påbegynder behandlingen af [virksomhedsnavn1]s ansøgning af den 28. februar 2018 om ny placeringstilladelse.

Det fremgår af afgørelsen om sagens forudgående forløb, at [virksomhedsnavn1] blev etableret ved en sammenlægning af fem havbrug i 2006 og i dag ejes af klager. Havbruget er placeret ca. 100 meter fra Natura 2000-område nr. 112 Lillebælt.

[virksomhedsnavn1]s gældende havbrugstilladelse blev meddelt af Sønderjyllands Amt den 14. december 2006.

Fiskeridirektoratet meddelte den 15. maj 2007 placeringstilladelse i medfør af den tidligere gældende havbrugsbekendtgørelse til [virksomhedsnavn1] med udløb 15. maj 2017.

Det fremgår af sagen, at der den 5. februar 2014 blev afholdt et møde mellem klager, klagers rådgiver, [virksomhedsnavn3][4], og Miljøstyrelsen vedrørende overgangen fra havbrugstilladelse til miljøgodkendelse for [virksomhedsnavn1].

Den påklagede afgørelse indeholder endvidere et citat fra mødets referat, hvoraf følgende fremgår vedrørende havbrugets eksisterende placeringstilladelse (citat fra afgørelsen):

”5) For [virksomhedsnavn1] udløber tilladelsen fra Fødevarerministeriet i 2017 [placeringstilladelsen]. MST anmoder om, at tilladelserne fra Fødevarerministeriet og Miljøministeriet synkroniseres tidsmæssigt. [virksomhedsnavn3] kontakter NaturErhverv i Fødevarerministeriet og afklarer forløb ift en ny tilladelse.”

Om sagens forløb fremgår, at Miljøstyrelsen den 14. marts 2014 modtog den endelige ansøgning om miljøgodkendelse til [virksomhedsnavn1].

Det fremgår af sagens oplysninger, at klager på baggrund af en påsejling af havbruget den 10. oktober 2016 ønskede at finde en anden placering af havbruget. Den nye placering ligger i samme vandplanområde, men flyttes 7 km længere mod syd, og dermed væk fra Natura 2000-område nr. 112 Lillebælt, som ligger umiddelbart nord for det eksisterende havbrug. Den nye placering ligger 5,8 km nord for Natura 2000-område nr. 124 Maden på Helnæs og havet vest for.

Endvidere fremgår det af sagens oplysninger, at klager den 4. november 2016 sendte en mail til Miljøstyrelsen om afholdelse af et møde om det videre forløb.

Af mødereferat dateret 6. december 2016 fremgår:

”Miljøstyrelsen gennemgik reglerne og processen for miljøgodkendelse af havbruget på en ny placering. Det blev oplyst, at virksomheden bør afklare muligheden for en ny placering med NaturErhvervstyrelsen, og at ansøgning om miljøgodkendelse skal ledsages af en VVM-anmeldelse. I forbindelse med en godkendelse, skal Miljøstyrelsen foretage en VVM-screening og vurdere projektet ift. habitatreglerne.

Derudover oplyste MST på baggrund af et tidligere høringsbrev fra Naturstyrelsen, at den tilladte maksimale udledning af kvælstof, som skal fastsættes i forbindelse med miljøgodkendelse af [virksomhedsnavn1] på den oprindelige position, skal fastsættes på baggrund af den faktiske udledte mængde kvælstof på godkendelsestidspunktet. I forbindelse med behandling af en ansøgning om miljøgodkendelse på en ny position, vil den maksimale udledning af kvælstof fastsættes på baggrund af en konkret vurdering af projektet og efter en høring af SVANA. [virksomhedsnavn2] gjorde opmærksom på, at havbruget af forskellige årsager ikke har været på fuld produktionskapacitet i den seneste periode, og at den vilkårsfastsatte foderkvotient har været begrænsende faktor for at opnå fuld produktion på havbruget i de seneste år. [virksomhedsnavn2] oplyste, at dette ville medføre en nedskæring i den tilladte kvote fra de gældende 36,45 tons N til 22,8 tons N, og at dette ville være katastrofalt i forhold til nyligt gennemførte investeringer i landbaserede anlæg til sættefisk og virksomhedens økonomi.

[virksomhedsnavn2] oplyste, at de ønsker at bibeholde tilladelsen til det eksisterende [virksomhedsnavn1] samtidig med ibrugtagning af en miljøgodkendelse af et havbrug på en ny placering, dog uden at udnytte den samtidigt - indtil en eventuel klage er færdigbehandlet i Natur- og Miljøklagenævnet - og derved sikre sig mulighed for at vende tilbage til den eksisterende havbrugstilladelse til [virksomhedsnavn1], såfremt den nye miljøgodkendelse bortfalder. Det blev på mødet aftalt, at Miljøstyrelsen vender tilbage med en afklaring af reglerne.”

Den 16. december 2016 ansøgte klager NaturErhvervstyrelsen om placeringstilladelse til flytning af havbruget til en ny placering i samme vandplanområde som det eksisterende havbrug, 7 km længere mod syd og 5,8 km nord for Natura 2000-område nr. 124 Maden på Helnæs og havet vest for.

Det fremgår af den påklagede afgørelse, at Miljøstyrelsen den 22. december 2016 besvarede de spørgsmål, der var rejst af klager på mødet den 6. december 2016 vedrørende reglerne om miljøgodkendelse. Det fremgår herom af mødereferatet (citater fra bilag til den påklagede afgørelse):

”En flytning af et godkendt havbrug, hvad enten det er godkendt efter miljøbeskyttelseslovens § 33 eller efter bekendtgørelse nr. 640 af 17. september 1990, vil altid kræve en ny miljøgodkendelse.

[...]

[virksomhedsnavn2] kan i en ansøgning om miljøgodkendelse på en ny position dog samtidig ansøge om, at miljøgodkendelsen betinges af, at det nye havbrug hverken må anlægges eller sættes i drift, før tilladelsen til det eksisterende havbrug er ophævet og

driften ophørt, således at flytningen samlet set ikke giver anledning til en merudledning i vandområdet.”

[...]

Det vil ikke være lovligt at anlægge eller sætte det nye havbrug i drift på baggrund af en betinget miljøgodkendelse, så længe betingelsen ikke er opfyldt.”

Klager indsendte den 2. juni 2017 en samlet ansøgning om relokalisering af [virksomhedsnavn1]. Ansøgningen omfattede VVM-anmeldelse samt ansøgning om miljøgodkendelse og placeringstilladelse til havbrug syd for Assens og blev sendt til både Miljøstyrelsen og til Landbrugs- og Fiskeristyrelsen.[5]

Af sagens oplysninger fremgår i forlængelse heraf, at klager, i fremsendelsesmailen, anmoder Miljøstyrelsen om at bekræfte, at havbrugets produktion på den nuværende position kan fortsætte uændret, mens klager søger om og opnår miljøgodkendelse på den nye position, og indtil nævnet træffer afgørelse i en eventuel klagesag vedrørende denne miljøgodkendelse.

Den 8. september 2017 anmodede klager Miljøstyrelsen om at stille ansøgningen om miljøgodkendelse til relokalisering af havbruget i bero, og følgelig den 28. februar 2018 indgav klager fornyet ansøgning til Miljøstyrelsen om placeringstilladelse til den nuværende og hidtidige lokalitet.[6] Det fremgår, at klager i følgebrevet til Miljøstyrelsen har udtalt følgende:

”Nuværende placeringstilladelse, udstedt af Fiskeridirektoratet i 2007, var gældende frem til maj 2017. Vi har været opmærksomme på at tilladelsen var udløbet, men MST har tidligere anmodet om at tilladelsen fra Fødevarerministeriet (placeringsforhold) og Miljøministeriet (miljøforhold) blev synkroniseret tidsmæssigt. Derfor har vi i god tro afventet udkast til ny Miljøgodkendelse fra Miljøministeriet.”

Det fremgår af Miljøstyrelsens sammenfattende konklusion i den påklagede afgørelse, at placeringstilladelsen udløb den 15. maj 2017, og at driften derfor er ulovlig i henhold til fiskerilovens § 66, stk. 1 og havbrugsbekendtgørelsens § 1, stk. 1. Styrelsen har anført, at styrelsen herefter som tilsynsmyndighed er forpligtet til at lovliggøre det ulovlige forhold, jf. fiskerilovens § 117, jf. delegationsbekendtgørelsens § 40, nr. 16, og styrelsen vil derfor påbegynde behandlingen af ansøgning af den 28. februar 2018 om ny placeringstilladelse for havbruget.

Det fremgår videre af afgørelsen, at Miljøstyrelsen har vurderet, at driften af havbruget på den nuværende placering kan fortsætte som hidtil, indtil Miljøstyrelsen har truffet afgørelse om placeringstilladelse, og under forudsætning af, at kravene i § 4, stk. 2 og 3 i havbrugsbekendtgørelsen overholdes.

2.2 Miljøstyrelsens bemærkninger til klagen

Miljøstyrelsen har den 29. april 2021 bemærket til klagen, at der efter styrelsens vurdering ikke er fremkommet nye oplysninger, som giver styrelsen anledning til at genoptage sagen.

Miljøstyrelsen har oplyst, at styrelsen i foråret 2018 overtog myndighedskompetencen vedrørende placeringstilladelser efter fiskeriloven fra Landbrugs- og Fiskeristyrelsen, og at de fremlagte dokumenter i sagen alene relaterer sig til Miljøstyrelsens afgørelse.

3. Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger og afgørelse

I sagens behandling har Miljø- og Fødevarerklagenævnets medlemmer deltaget: Thomas Steensen (formand), fhv. landsdommer Eva Staal, landsdommer Olaf Tingleff, samt det sagkyndige medlem Jens Borum.

3.1 Miljø- og Fødevarerklagenævnets prøvelse

Det fremgår af § 11, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet har fundet anledning til at behandle forholdet om, hvorvidt klager har en berettiget forventning om, at placeringstilladelsen fortsat er gældende, selvom den er udløbet.

I forhold til det af klager anførte vedrørende habitatvurdering af placeringstilladelser bemærker Miljø- og Fødevarerklagenævnet, at Miljøstyrelsen behandler dette spørgsmål i forbindelse med behandling af ansøgningen indgivet den 28. februar 2018 om placeringstilladelse.

3.2 Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger

Det følger af fiskerilovens § 110 a, at afgørelser truffet i henhold til loven kan påklages til Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

Det følger af fiskerilovens § 66, stk. 1, at opdræt af fisk på dansk fisketerritorium kun må finde sted efter tilladelse fra ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri, dvs. en såkaldt placeringstilladelse.

Af fiskerilovens § 66, stk. 2, 2. pkt., fremgår, at ministeren kan fastsætte vilkår for den meddelte tilladelse, herunder om tidsbegrænsning, prøveudtagning og dokumentation for sikkerhedsstillelse.

Det fremgår af fiskerilovens § 117, stk. 1, at kontrollen med overholdelsen af loven, regler fastsat i medfør af loven samt de i § 10 nævnte EU-retsakter påhviler ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.

Miljøstyrelsen er i medfør af delegationsbekendtgørelsens § 38, nr. 16,[7] tillagt kompetencen som tilsynsmyndighed.

Det fremgår af sagens oplysninger, at placeringstilladelse til [virksomhedsnavn1], dateret den 15. maj 2007, er meddelt tidsbegrænset med udløb den 15. maj 2017, og at fortsat drift af havbruget efter denne dato vil være ulovlig. Det fremgår endvidere, at Miljøstyrelsen vil påbegynde behandlingen af ansøgning om placeringstilladelse indsendt af [virksomhedsnavn1] den 28. februar 2018, herunder gennemførelse af en habitatvurdering.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet bemærker, at det påhviler indehaveren af en virksomhed at have de tilladelser mv., som er nødvendige for, at virksomheden kan drives på et lovligt grundlag.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at placeringstilladelsen af den 15. maj 2007 er udløbet. Nævnet har ved vurderingen lagt vægt på, at det fremgår af placeringstilladelsen af den 15. maj 2007, at placeringstilladelsen er gyldig i 10 år fra meddelelsen og således udløber den 15. maj 2017.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at der ikke i øvrigt i sagens oplysninger eller det skitserede sagsforløb foreligger omstændigheder, som har givet klager en berettiget forventning om at kunne fortsætte sin drift efter placeringstilladelsens udløb. Det er således nævnets vurdering, at sagsforløbet ikke har givet klager et retskrav på lovligt at kunne udnytte placeringstilladelsen efter den 15. maj 2017, heller ikke efter Miljøstyrelsens tilkendegivelse om, at styrelsen ikke som tilsynsmyndighed agter at foretage sig yderligere i forhold til den fortsatte drift, indtil behandlingen af ansøgningen om en ny placeringstilladelse er afsluttet. Nævnet bemærker i den forbindelse, at det faktum, at Miljøstyrelsen den 5. februar 2014 anmodede om, at tilladelserne fra Fødevareministeriet og Miljøministeriet synkroniseres tidsmæssigt, ikke kan føre til et andet resultat, når blandt andet henses til, at styrelsen på det tidspunkt ikke var den kompetente myndighed for placeringstilladelser.

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet giver ikke medhold i klagen over Miljøstyrelsens afgørelse af 17. november 2020 om udløb af placeringstilladelse til [virksomhedsnavn1].

[1] Lovbekendtgørelse nr. 205 af 1. marts 2023 om fiskeri og fiskeopdræt (fiskeriloven).

[2] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

[3] Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

[4] I dag [virksomhedsnavn4].

[5] Den 1. februar 2017 skiftede NaturErhvervstyrelsen navn til Landbrugs- Fiskeristyrelsen.

[6] Miljøstyrelsen overtog kompetencen til meddelelse af placeringstilladelser efter fiskeriloven den 1. januar 2018.

[7] Bekendtgørelse nr. 1514 af 25. juni 2021 om delegation af opgaver og beføjelser til Miljøstyrelsen

Sag:

21/05343

Dato:

9. marts 2023.

Emner:

Fiskeri (/soeg?sort...

Highlight:

 Vis/skjul highlight

Miljø- og Fødevareklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/miljoe-og-foedevareklagenaevnet/>) •
Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • mfkn@naevneneshus.dk
(<mailto:mfkn@naevneneshus.dk>)
Tilgængelighedserklæring (<https://www.was.digst.dk/mfkn-naevneneshus-dk>).